

Αγαπητική προσέγγιση - Σίμωνος μοναχού του Αγιορείτου.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτό:otherside.gr

Κάποιος Αγιορείτης μοναχός διηγήθηκε την παρακάτω ιστορία:

«Μια ημέρα που κατέβαινα από το Κάθισμα του Αγίου Νήφωνος, άκουσα φωνές κυνηγών και γαυγίσματα σκύλων: «Ω, ώ παρ' το», έλεγαν, ενώ τα σκυλιά γαύγιζαν. Σταμάτησα και τέντωσα προσεκτικά τα αυτιά μου. Άκουσα τότε στην πλαγιά του βουνού βήματα ζώου, που έτρεχε με όση δύναμι είχε, να ξεφύγει από τα γαυγίσματα των σκύλων και τα θανατηφόρα βόλια των κυνηγών.

Σε λίγα λεπτά ξεπετάχθηκε από την πλαγιά ένα ζαρκαδάκι, όσο μία κασίκα ενός έτους. Ήταν λαχανιασμένο και κατάκοπο. Μόλις είδε το νερό του αυλακιού του υδραγωγείου, έσκυψε και ήπια χορταστικά. Έπειτα προχώρησε προς τα εμπρός στο πεζούλι και, αφού με αντελήφθη με κοίταζε προσεκτικά! Εγώ το λυπήθηκα και του μίλησα, σαν να με άκουγε και να καταλάβαινε τι του έλεγα: « Στάσου να σε πιάσω». Θα σε χαϊδέψω, θα σε φιλήσω και ύστερα θα σε απολύσω... Ακούς;» Αυτό με κοίταζε στα μάτια και προχώρησε προς το μέρος μου. Εγώ έκανα το σημείο του Τιμίου Σταυρού προς αυτό και του είπα, σαν να το προστάζω, «Στάσου αυτού, όπου είσαι, στάσου».

Αυτό σαν να κατάλαβε, κάθισε στο χώμα και εγώ, βαδίζοντας προσεκτικά, πλησίασα και το έπιασα. "Έ", του λέω, "μη φωνάζεις, δεν σου κάνω κακό". Όπως

είχα πει, το χάϊδεψα, το φίλησα στο πρόσωπο και έπειτα το πήρα στους ώμους και το κατέβασα στο θυρωρείο της Μονής.

Εκεί κάθονταν πέντε – έξι αδελφοί. Μόλις με είδαν να κατεβαίνω με το θήραμα στους ώμους, έβαλαν τις φωνές: «Τί είναι αυτό; Πού το βρήκες, πώς το έπιασες;» Απορούσαν και θαύμαζαν. Εγώ τους πλησίασα, τους διηγήθηκα τι είχε γίνει, και καθένας έλεγε την γνώμη του. Ο γέρον Δωρόθεος μου είπε, «Να το φυλάξουμε στον σταύλο και να το στείλουμε δώρο στον διοικητή». Άλλος μου είπε, «Να το θρέψουμε και να το σφάξουμε...». Εγώ τους είπα: «Απ' αυτά που λέτε, τίποτε δεν θα γίνη. Εγώ υποσχέθηκα να το απολύσω και, πριν το απολύσω, σας το έφερα να το δήτε, να το χαρήτε, και τώρα θα δήτε τι θα γίνη».

Πήρα, λοιπόν, το μικρό μου ζαρκαδάκι, το πήγα κάτω στην καμάρα, κοντά στο προσκυνητάρι, και εκεί του έδωσα την ελευθερία του. Έτρεχε το ζωντανό με χαρά προς τους Αγίους Αποστόλους, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη του, που λυτρώθηκε από τους κυνηγούς, από τα σκυλιά και τους λοιπούς κινδύνους.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ

Και βους και άρκος άμα βοσκηθήσονται,
και άμα τα παιδιά αυτών έσονται, και
λέων και βους άμα φάγονται άχυρα.
Και παιδίον νήπιον επί τρώγλην ασπίδων
την χείρα επιβαλεί. Και ου μη κακοποιήσουσιν...

ΗΣΑΪΑΣ 11: 7-9

... Η δε πρόνοια, που λαμβάνουν οι
πελαργοί δι' όσους εξ αυτών εγήρασαν,
ήτο αρκετή δια να κάμη τα παιδιά μας
να αγαπούν και φροντίζουν δια τους
γονείς των, εάν ήθελαν να προσέξουν.
Διότι εξάπαντος δεν είναι κανείς τόσο
ελλιπής εις την φρόνησιν, ώστε να μη
θεωρή άξιον αισχύνης το ότι υστερεί
κατά την αρετήν και από αυτά τα
αλογώτατα πτηνά. Οι πελαργοί, λοιπόν,
όταν λόγω του γήρατος πέσουν τα πτερά
του πατρός των, στέκονται γύρω και τον
ζεσταίνουν με τα ιδικά των πτερά, και του
φέρνουν άφθονον τροφήν, και τον
βοηθούν κατά το δυνατόν εις το πέταγμα,
ανακουφίζοντες ελαφρώς αυτόν από τα δύο

μέρη με τα πτερά των. Και τόσο πολύ τούτο είναι γνωστόν εις όλους, ώστε μερικοί την ανταπόδοσιν των ευεργεσιών, την ονομάζουν αντιπελάργησιν.

ΕΞΑΗΜΕΡΟΣ

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Θεέ πατέρων και Κύριε του ελέους...
τη σοφία σου κατεσκεύασας άνθρωπον,
ίνα δεσπόζη των υπό σου γενομένων κτισμάτων.

ΣΟΦΙΑ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ 9:1,2

Από το βιβλίο: Η Ζωοφιλία των Αγίων και η Αγιοφιλία των ζώων.

Επιμέλεια, Σίμωνος μοναχού.

Εκδόσεις «Ο Άγιος Στέφανος»

ΑΘΗΝΑΙ 2006

Τη Σεπτή ευλογία του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου

κ. κ. Βαρθολομαίου

Η/Υ επιμέλεια Σοφίας Μερκούρη.-ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΟΡΕΙΑ

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com